

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : Beroep
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. M.A. Fierstra
(lid) : mr. S.B. de Pauw Gerlings
(lid) : mr. drs. H.P.M. Kester
juridisch secretaris : mr. A.M. Heiner

Zaaknummer : B 2021005/2021-33-02

In de zaak van:

1. **Betrokkene in hoger beroep**

Naam : [betrokkene]
Adres : [adres]
[woonplaats]
PC/Gemeente :
Gemachtigde : mr. R.H.B. Wortel

2. **Aangever in eerste aanleg**

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie
Vertegenwoordigd door : mr. J.B. Develing (aanklager bij het ISR)
Gevestigd te : Beekbergen

3. **Het procesverloop**

- op 18 maart 2021 heeft de aanklager namens de Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie (hierna: KNGU) aangifte gedaan tegen [betrokkene] (hierna betrokkene) van overtreding van het Algemeen Tuchtreglement 2020 (hierna: het tuchtreglement);
- de tuchtcommissie van het ISR heeft in eerste aanleg op 7 juni 2021 uitspraak (hierna: de uitspraak) gedaan. De tuchtcommissie heeft in haar uitspraak:
 - o bewezen verklaard dat betrokkene de in de aangifte genoemde overtredingen heeft begaan, en aan betrokkene een straf opgelegd van een schorsing voor de duur van één (1) jaar, zulks geheel voorwaardelijk, met als ingangsdatum van de termijn van de voorwaardelijke schorsing 4 juni 2021, zijnde de datum van de uitspraak, derhalve eindigend op 4 juni 2022 en
 - o de betrokkene veroordeeld in de kosten.
- de uitspraak is op 16 juni 2021 verzonden aan partijen;
- de betrokkene is bij beroepschrift van 13 juli 2021 in beroep gegaan tegen de uitspraak. De gronden zijn aangevuld bij beroepschrift van 30 augustus 2021 met 2 bijlagen;
- namens de KNGU heeft de aanklager op 27 september 2021 zijn verweerschrift ingediend;

- bij e-mail van 14 oktober 2021 zijn van de zijde van aanklager nog nadere verklaringen van meldsters ontvangen;
- op 25 oktober 2021 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig: mr. J.B. Develing (aanklager van het ISR), mr. P.J. Helgering (coördinator integriteitskwesaties bij het ISR), A. Kuipers (namens de KNGU), meldsters; [meldsters 1], [meldster 2] (getuige), [moeder meldster 2], moeder getuige, [melder 3], [meldster 4], [meldster 5] (getuige) en [vader van meldster 5], vader van getuige en [meldster 6] (getuige). Tevens de betrokkene, bijgestaan door mr. R. H. B. Wortel en [getuige], getuige en [toehoorder], toehoorder;
- ter zitting zijn van de zijde van de aanklager en van de zijde van betrokkene pleitnotities overgelegd;
- met toestemming van de commissie van beroep en zonder bezwaar van de aanklager heeft betrokkene een nader stuk ingediend d.d. 5 november 2021.

4. **De procedure in eerste aanleg**

- 4.1. Verschillende oud-turnsters (voormalige pupillen van betrokkene – waaronder [meldster 1], [meldster 2], [meldster 5], [meldster 6] en [meldster 7] (hierna: meldsters) –, ouders van oud-turnsters en een collega van betrokkene hebben bij de KNGU een melding gedaan van ongewenst, althans grensoverschrijdend gedrag van betrokkene in de periode tussen 2009-2019. Naar aanleiding van deze meldingen heeft de KNGU in de periode zomer 2020 een melding gedaan bij het ISR. Namens de aanklager is deze melding onderzocht. In het kader van dit vooronderzoek is gesproken met genoemde meldsters en andere betrokkenen.
- 4.2. De aanklager heeft in de aangifte betrokkene verweten dat hij de volgende artikelen van het tuchtreglement heeft overtreden:
- *artikel 4 lid 2, te weten: Gedrag dat als gevolg heeft dat de waardigheid van een persoon wordt aangetast;*
 - *artikel 4 lid 2 onder g, te weten: Psychische of emotionele mishandeling. Waarbij het bijvoorbeeld, doch niet uitsluitend kan gaan om het zeer stelselmatig negeren.*
- 4.3. Betrokkene heeft de overtredingen waarvan aangifte is gedaan, betwist en hij heeft aangevoerd dat voor die gedragingen geen bewijs is geleverd.
- 4.4. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat de aan betrokkene verweten gedragingen waarvan aangifte is gedaan, overtuigend zijn bewezen en dat die gedragingen een overtreding zijn van artikel 4 lid 2 aanhef en sub g Algemeen Tuchtreglement. De tuchtcommissie heeft betrokkene daarom een *voorwaardelijke* straf opgelegd.

5. **De gronden van beroep**

Standpunt van betrokkene

- 5.1. De betrokkene is in beroep gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie.
- 5.1.1. Betrokkene voert in hoger beroep twee formele grieven aan.

Formele grieven

- 5.1.2. Betrokkene stelt dat het tuchtreglement van 30 juli 2020 niet van toepassing kan zijn omdat de gedragingen die hem verweten worden van vóór dat datum van inwerking van het reglement zijn. Hij beroept zich daarbij op het legaliteitsbeginsel en het rechtzekerheidsbeginsel. Het tuchtreglement van 2020 kan niet van toepassing zijn althans is in strijd met de wet en om die reden vernietigbaar op grond van artikel 2.15 juncto 2.8 BW en artikel 6 EVRM.
- 5.1.3. Verder stelt betrokkene dat het ontbreken van een verjaringstermijn in het tuchtreglement hem onevenredig benadeelt. Dat geldt te meer omdat in artikel 9 lid 9 van het tuchtreglement 2015 – dat met ingang van 1 augustus 2020 is vervangen door het tuchtreglement – *wel* een verjaringstermijn was opgenomen. Die verjaringstermijn betrof een periode van zes maanden (voor de datum van ontvangst van de aangifte). Een algehele verwijdering van de verjaringstermijn is bovendien in strijd met de redelijkheid en billijkheid en in strijd met artikel 10 lid 2 van de statuten van het ISR, artikel 2.8 BW en artikel 6 EVRM. Gezien de periode die ligt tussen de verweten gedragingen en de aangifte, is betrokkene van mening dat hij onevenredig wordt geschaad in zijn verweer en dat alle klachten die zien op een periode langer dan zes maanden voorafgaand aan de melding, dan wel uitgaande van andere tuchtreglementen een periode van drie jaar voorafgaand aan de melding, niet ontvankelijk dienen te worden verklaard.

Betrokkene betoogt in zijn brief van 5 november 2021 dat het schrappen van de verjaringstermijn in strijd is met het recht op een eerlijk proces en daarmee een overtreding is van artikel 6 van de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (EVRM).

Materiële grieven

- 5.1.4. Voor wat betreft de bewezenverklaring van de verweten gedragingen heeft de tuchtcommissie ten onrechte gemeend dat de verklaringen van meldsters, voldoende overtuigend zijn, zoals de tuchtcommissie heeft overwogen in punt 6.2.11 van de uitspraak

“de tuchtcommissie volgt daarin de aanklager, die terecht heeft gesteld dat de “positieve” meldingen niet uitsluiten dat de “negatieve” melders wel bepaald gedrag als ongewenst en grensoverschrijdend hebben ervaren. Voorts ziet de tuchtcommissie geen aanleiding om te twifelen aan de waarheidsgetrouwheid van de verklaringen van de “negatieve” melders, zoals genoemd in deze uitspraak en van de overige negatieve meldingen in het onderzoeksdossier”.

- 5.1.5. De tuchtcommissie heeft ten onrechte niet afgewogen of deze gestelde negatieve ervaringen ook kunnen worden aangemerkt als normschending. Voor de beoordeling van het handelen of nalaten zijn niet alleen de subjectieve ervaringen van meldsters van belang, ook voor derden moet helder zijn wat de individuele problemen zijn en/of er een causaal verband is tussen de betreffende gedragingen van betrokkene en de eventueel psychische problemen. Het enkel aanwezig zijn van negatieve meldingen betekent niet dat er daadwerkelijk een norm geschonden is. Betrokkene stelt dat hij dient te worden vrijgesproken van hetgeen hem door de aanklager wordt verweten omdat niet kan worden vastgesteld dat er door hem in strijd met reglementen en/of een heersende norm tuchtrechtelijk verwijtbaar is gehandeld.

Conclusie betrokkene

- 5.1.6. Betrokkene concludeert dat de uitspraak moet worden vernietigd en de aanklager in zijn aangifte niet ontvankelijk dient te worden verklaard, subsidiair dat hij dient te worden vrijgesproken van de hem verweten gedragingen.

Het verweer van de aanklager

- 5.2. De aanklager heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van betrokkene.

Verweer met betrekking tot de formele grieven

- 5.2.1 Met betrekking tot het beroep van betrokkene op het legaliteitsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel bestrijdt de aanklager dat sprake is van voortschrijdend normatief inzicht. Op het moment van de gedragingen waren deze zowel in de maatschappij als binnen de sport ongewenst. De aanklager motiveert dit standpunt met verwijzing naar het rapport "Ongelijke leggers". Ten overvloede verwijst hij naar artikel 8 lid 1 Tuchtreglement 2015 en stelt dat de verweten gedragingen ook met die norm in strijd zijn. De verweten gedragingen waren ook in de periode waarin zij zijn gepleegd niet wenselijk. Met betrekking tot hetgeen betrokkene stelt over verjaring, wijst de aanklager erop dat ervoor is gekozen om geen verjaring meer toe te passen nadat dit eerder al was gebeurd in het reglement seksuele intimidatie. Turnsters beseffen vaak pas op een later moment in hun leven dat zij te maken hebben gekregen met gedrag dat binnen de maatschappij als grensoverschrijdend wordt beschouwd. Tijdens hun sportcarrière hebben sporters niet (goed) door wat zij meemaken. Dat besef ontstaat vaak pas later. Daarbij geldt ook dat sporters gedurende hun carrière voor een groot deel afhankelijk zijn van hun trainer.

De aanklager betoogt dat betrokkene ten onrechte een beroep doet op het niet van toepassing zijn van het tuchtreglement van 30 juli 2020 wegens strijd met de rechtszekerheid. In artikel 12 lid 9 tuchtreglement is bepaald dat de aangifte rechtsgeldig is wanneer degene tegen wie de aangifte zich richt, ten tijde van de overtreding lid was van de sportbond, en dat dit van toepassing zijnde tuchtreglement geen bepalingen bevat op grond waarvan het beginstel van onmiddellijke werking zou moeten worden afgeweken.

Artikel 27 lid 5 Algemeen Tuchtreglement biedt de mogelijkheid om indien sprake is van een onevenredige uitwerking op de rechten van betrokkene het oudere reglement van toepassing te verklaren. Uit de specifieke verklaringen die betrokkene heeft afgelegd blijkt niet dat hij zich onvoldoende heeft kunnen verweren doordat hij zich bepaalde zaken niet meer kon herinneren. Hij is niet onevenredig in zijn rechten geschaad.

Verweer met betrekking tot de materiële grieven

- 5.2.2. In zijn verweerschrift stelt de aanklager daarbij dat de tuchtcommissie de strekking van artikel 4 lid 2 Algemeen Tuchtreglement heeft miskend; het gaat om de vraag of sprake is van ongewenst gedrag. De onder sub a tot en met g van die bepaling genoemde gedragingen zijn richtinggevende voorbeelden. Het gaat om gedrag dat tot gevolg heeft dat de waardigheid van een persoon wordt aangetast. Het is niet vereist dat wordt gespecificeerd onder welke sub bepaling het gedrag valt. Artikel 4 lid 2 aanhef, Algemeen Tuchtreglement biedt al de mogelijkheid om ongewenst gedrag vast te stellen en als zodanig te kwalificeren. De aanklager acht bewezen dat de betrokkene de verweten gedragingen heeft begaan en dat er sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag met als gevolg dat de waardigheid van meldsters is aangetast.

Conclusie aanklager

- 5.2.3 De aanklager verzoekt het beroep van betrokkene af te wijzen en de uitspraak van de tuchtcommissie te bevestigen.

6. De beoordeling door de Commissie van Beroep

6.1. Formele grieven

Tuchtreglement

Het tuchtreglement is in werking getreden op 30 juli 2020. In artikel 12 lid 9 tuchtreglement is bepaald dat een aangifte rechtsgeldig is wanneer degene tegen wie de aangifte zich richt, ten tijde van de overtreding lid was van de sportbond. Het staat vast dat betrokkene ten tijde van de hem verweten gedragingen lid was van de KNGU. De aangifte is gedaan op het moment dat het tuchtreglement van kracht was zodat dit tuchtreglement, dat geen bepalingen bevat op grond waarvan van het beginsel van onmiddellijke werking zou moeten worden afgeweken, daarop van toepassing is.

Anders dan betrokkene betoogt, is de onmiddellijke werking in dit geval niet in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel of met het legaliteitsbeginsel, dat hiervan een specifieke uitdrukking is. De gedragingen die de aanklager aan betrokkene verwijt waren, zoals onder meer blijkt uit het rapport "Ongelijke leggers", ook ongeoorloofd ten tijde waarop de verweten gedragingen zouden hebben plaatsgevonden. De commissie merkt hierbij op dat een kenmerkende functie van tuchtrecht is dat het gaat om toepassing van normen zoals die als geldend worden ervaren door de groep waarop het tuchtrecht van toepassing is. Het gaat als het ware om normen die door de desbetreffende groep voor zich als gewoonterecht worden beschouwd. Bij de toepassing van tuchtrecht als het onderhavige gaat het in aanzienlijke mindere mate om het van boven opleggen van normen zoals bijvoorbeeld het geval is bij regulering van overheidswege. Daaraan doet niet af aan de in bepaalde gevallen gevoelde behoefte om normen die de doelgroep van het tuchtrecht als zodanig ervaart uitdrukkelijk te codificeren.

Geen voorschrift verplicht ertoe de tuchtrechtelijke vervolging van tuchtrechtelijke overtredingen aan een bepaalde termijn te binden. Dit laat onverlet dat het tijdverloop tussen de gedragingen die aan de orde worden gesteld en de tuchtrechtelijke behandeling kan meebrengen dat de verdediging moeilijker is en dat aanleiding kan bestaan dit bij de inhoudelijke beoordeling in aanmerking te nemen.

In het licht van dit een en ander is een wijziging in tuchtrechtelijk regime waarbij de aanvankelijk geldende termijn voor het aanhangig maken van een tuchtklacht wordt verlengd of komt te vervallen niet in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel of met de redelijkheid en billijkheid. Evenmin is daarom ook de toepassing van het tuchtreglement in het geval van betrokkene onevenredig bezwarend te achten. Om al deze redenen is in dit geval evenmin sprake van strijd met artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Conclusie

6.1.1. Gelet op het voorgaande heeft de tuchtcommissie in deze procedure de aanklager terecht ontvankelijk geacht.

6.2. De overtreding waarvan aangifte is gedaan.

Artikel 4 lid 2 en artikel 4 lid 2 sub g tuchtreglement

- 6.2.1. De aanklager heeft in zijn aangifte opgenomen dat betrokkene artikel 4 lid 2 en artikel 4 lid 2 onder g, (psychische of emotionele mishandeling) van het tuchtreglement heeft overtreden. De tuchtcommissie heeft beoordeeld of betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de in artikel 4 lid 2 onder g omschreven ongewenste gedragingen en geconcludeerd dat dit is komen vast te staan. In zijn verweerschrift heeft de aanklager betoogd dat de tuchtcommissie in haar beoordeling ten onrechte de aanhef van artikel 4 lid 2 tuchtreglement niet heeft betrokken.
- 6.2.2. De commissie van beroep is van oordeel dat bij de beoordeling of er sprake is van ongewenst gedrag artikel 4 lid 2 aanhef in algemene termen definieert welke gedragingen als ongewenst gedrag moeten worden aangemerkt. De bewoordingen die in de slotzin van artikel 4 lid 2 aanhef tuchtreglement worden gebruikt brengen tot uitdrukking dat de gedragingen die worden omschreven onder de letters a tot en met g van artikel 4 lid 2 tuchtreglement in ieder geval als ongewenst moeten worden aangemerkt maar dat het niet gaat om een uitputtende opsomming. Dat de onder de letters a tot en met g van artikel 4 lid 2 tuchtreglement omschreven gedragingen geen andere betekenis hebben dan dat deze gedragingen in ieder geval ongewenst zijn in de zin van de aanhef van artikel 4 lid 2 tuchtreglement, blijkt ook uit de omstandigheid dat gedragingen vaak onder meerdere specifiek omschreven gedragingen kunnen worden begrepen. Steeds gaat het om de toepassing van de norm vastgelegd in artikel 4 lid 2 aanhef tuchtreglement. De verwijzing in de aangifte naar artikel 4 lid 2 letter g tuchtreglement is daarom geen beperking van de klacht maar veeleer een verduidelijking. Door zich te beperken tot de vraag of de verweten gedragingen kunnen worden gekwalificeerd als gedragingen in de zin van artikel 4 lid 2 sub g tuchtreglement zonder te beoordelen of de gedragingen kunnen worden gekwalificeerd als gedragingen in de zin van artikel 4 lid 2 aanhef tuchtreglement heeft de tuchtcommissie de aanklacht, hetzij artikel 4 lid 2 tuchtreglement, danwel beiden onjuist geïnterpreteerd. De commissie van beroep zal daarom bij de beoordeling van de gedragingen die betrokkene worden verweten, de aanhef van artikel 4 lid 2 tuchtreglement betrekken.
- 6.3. De beoordeling
- 6.3.1. De commissie van beroep zal beoordelen of betrokkene de hem verweten gedragingen heeft gepleegd.
- 6.3.2. Uit artikel 3 lid 5 en lid 8 tuchtreglement volgt (samengevat) dat een overtreding bewezen is indien de commissie op grond van feiten en omstandigheden de overtuiging heeft dat de beklagde de overtreding heeft begaan of dat de overtreding voldoende aannemelijk is.
- 6.3.3. De commissie van beroep moet dus beoordelen of op basis van het beschikbare bewijs het voldoende aannemelijk is of dat zij de overtuiging heeft dat sprake is geweest van ongewenst gedrag dat als doel of gevolg het aantasten van de waardigheid van een persoon heeft gehad.
- 6.3.4. De commissie van beroep is van oordeel dat er onvoldoende bewijs is dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 4 lid 2 en artikel 4 lid 2 sub g en zal hierna uitleggen waarom.
- 6.3.5. Momenteel is de (internationale) turnwereld in opspraak door de bekendmaking van ervaringen van (top) turnsters wereldwijd, over grensoverschrijdend gedrag binnen de turnsport. In Nederland is ook onderzoek gedaan naar misstanden in de turnsport. Dit heeft onder meer geresulteerd in het onderzoeksrapport "Ongelijke leggers".
- 6.3.6. De reikwijdte van deze tuchtprocedure is echter beperkter, want betreft alleen de aanklacht tegen betrokkene.

- 6.3.7. In de verklaringen in het onderzoeksdossier hebben meldsters hun ervaringen met betrokkene gedeeld. De algemene teneur van de verklaringen is dat er sprake zou zijn van intimidatie door schelden, schreeuwen, kleineren en het houden van monologen. Daarnaast wordt melding gemaakt van het stelselmatig negeren van turnsters bij blessures. Het effect van deze gedragingen is dat er bij meldsters sprake is van eetstoornissen uit angst te veel te wegen, het verzwijgen van blessures en meegaandheid uit angst de zondebok te zijn en geïsoleerd te worden. Voor sommigen meldsters zijn deze belevenissen traumatisch geweest en hebben psychotherapie noodzakelijk gemaakt.
- 6.3.8. Er zijn in deze zaak ook verklaringen van turnsters, de zogenaamde positieve verklaringen, die de beschreven cultuur die blijkt uit het rapport “Ongelijke leggers” en specifiek de verweten gedragingen van betrokkene niet op dezelfde manier hebben ervaren.
- 6.3.9. Uit de verklaringen van meldsters die zich in het onderzoeksdossier bevinden blijkt daarover samengevat het volgde:
- 6.3.10. Schreeuwen
 Voor wat betreft het schreeuwen noemt [meldster 5] het voorval in [plaats] (2016). [meldster 7] meldt dat [betrokkene] regelmatig tegen haar heeft geschreeuwd op een erg negatieve manier. De ouders van [meldster 8] schrijven “ik weet nog een moment dat ik geschreeuw en gehuil hoorde vanuit de zaal”.¹ [meldster 6] zegt dat “veel” werd geschreeuwd. [meldster 2] schrijft in haar reactie op het concept-gespreksverslag: “Als iemand tegen mij schreeuwde kreeg ik bijvoorbeeld herbelevingen aan de tijd bij [betrokkene] en deed me dit ook echt denken aan [betrokkene].”² Anderzijds verklaart meldster [meldster 1] dat “Bij [betrokkene] is er geen sprake van geschreeuwd of fysiek geweld.”³
- 6.3.11. Monologen en kleineren
 [meldster 7]: [betrokkene] deed erg boos tegen mij toe ik bij inturnen ben gevallen.⁴ Hij maakte twee groepen: een goede groep en een mindere groep. Wij werden aangesproken op eetgedrag. [betrokkene] heeft regelmatig op een negatieve manier tegen mij geschreeuwd.
 [betrokkene] schold wanneer turnsters van de balk vielen of iets verkeerd deden.⁵
 [meldster 8]: [betrokkene] zingt namen van alle turnsters maar niet die van mij.
 [meldster 5] benoemt uitdrukkelijk kleineren maar uit verklaring blijkt niet waaruit dit gedrag bestond.
 [meldster 9] stelt dat [betrokkene] in zijn ‘preken’ alleen negatieve dingen benoemde. [meldster 2] zegt iets vergelijkbaars als je in het busje naast [betrokkene] kwam te zitten. [meldster 1] merkt op dat [betrokkene] het altijd zo weet te draaien dat het aan jou ligt.
- 6.3.12. Uitsluiten
 [meldster 7]: [betrokkene] heeft mij genegeerd toen ik was geblesseerd. [meldster 8]: [betrokkene] heeft mij genegeerd. [meldster 5]: [betrokkene] focuste zich op enkele talenten, de rest werd genegeerd. [meldster 9] noemt dat [betrokkene] iedereen in de groep een aanwijzing gaf voor een oefening maar een of twee turnsters niet. [meldster 6] verklaart dat zij werd apart gezet omdat ze te dik was. [meldster 10] merkt op dat als je een element niet goed deed je werd buiten de groep gesloten.

¹ Relaas, blz. 12.

² Relaas, blz. 26.

³ Relaas, blz. 27.

⁴ Gespreksverslag, blz. 1.

⁵ Idem, blz. 3.

6.3.13. De betrokkene verklaart met betrekking tot de hem verweten gedragingen onder meer het volgende:

“Ik merkte steeds vaker dat turnsters stopten met de sport. In 1995 ben ik hulp gaan zoeken. De heersende cultuur was veel te hard. Ik kan mij niets voorstellen bij intimideren en kleineren. Het wordt wellicht gevoed vanuit de belevingswereld waarin ouders een belangrijke rol hebben gehad. De teleurstelling zal een belangrijke voedingsbodem zijn voor deze klachten.

Niet trainen en rusten is het beste voor herstel bij blessures. Het geblesseerd in de zaal aanwezig zijn demotiveert turnsters, zij zien dat anderen wel vooruitgaan. Mij hebben geen verhalen bereikt over eetstoornissen. Gewicht is zeker een aspect in de training. Het schreeuwen in de zaal herken ik zeker. Het kwam zeker wel eens voor, de laatste jaren niet meer. Ook een preek aan het begin van de training herken ik. De reden waarom dingen zo gaan is dat ik graag dingen wil uitleggen. De duur daarvan wordt overdreven. De trainingen duren maximaal drie en een kwart uur.”

6.3.14. Zonder af te doen aan de manier waarop klaagsters de trainingmethoden hebben ervaren moet door de commissie van beroep worden vastgesteld van welke gedragingen de beklagde een verwijt wordt gemaakt. Dat gaat niet om de kwalificatie van iets (bijvoorbeeld ik werd genegeerd) maar eerst om het vaststellen van een gedraging die vervolgens kan worden gekwalificeerd. De gedragingen moeten zodanig concreet worden vastgesteld dat de aangeklaagde zich hiertegen kan verweren. Dat zal in beginsel meebrengen dat het gedrag in de tijd en op een plaats moet kunnen worden gesitueerd.

6.3.15. De commissie van beroep is van oordeel dat uit het procesdossier, en hetgeen door betrokkene en aanklager is aangevoerd ter zitting niet bewezen is hetgeen betrokkene wordt verweten. De verklaringen van meldsters zijn onvoldoende concreet in tijd en plaats en worden niet aangevuld met andere verklaringen. Betrokkene heeft zich tegen deze algemene beweringen van melders niet specifiek kunnen verweren anders dan met een in vergelijkbare algemene termen geformuleerde ontkenning. Daardoor kan op basis van de verklaringen die de commissie van beroep ter beschikking staan niet worden vastgesteld dat die gedragingen hebben plaatsgevonden. Het houden van monologen kan als onaangenaam worden ervaren maar daarmee wordt de waardigheid van een turnster niet aangetast. Evenmin is daarmee sprake van psychische of emotionele mishandeling. Schreeuwen tegen een turnster in een rechtstreekse relatie is op basis van de verklaringen die in deze procedure zijn overgelegd niet komen vast te staan. Daarbij komt dat schreeuwen in een sporthal, zoals betrokkene ook heeft gesteld soms noodzakelijk kan zijn vanwege de omvang van de ruimte en het rumoer in een sporthal. Als gedraging is schreeuwen niet zonder meer tuchtrechtelijk verwijtbaar. Voor wat betreft het negeren van turnsters met blessures heeft betrokkene een aanvaardbare verklaring gegeven, te weten dat deze turnsters op dat moment een aangepaste training kregen die door anderen werd gegeven.

6.3.16. De commissie van beroep is van oordeel dat onvoldoende is komen vast te staan dat betrokkene grensoverschrijdend en daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag heeft vertoond. Daarmee geeft de commissie van beroep geen oordeel over een mogelijke kwalificatie van wat wel heeft plaatsgevonden en evenmin over de (oorzaken van) problemen waarmee klaagsters kampen.

6.4. Vernietiging van de uitspraak van de tuchtcommissie

De commissie van beroep zal, gelet op het voorgaande, de uitspraak van de tuchtcommissie vernietigen, en spreekt betrokkene van de hem verweten gedragingen vrij.

6.5. De kostenveroordeling

Aangezien betrokkene wordt vrijgesproken, komen de aan de behandeling van deze zaak in hoger beroep en de kosten van de zaak in eerste aanleg ten laste van de KNGU.

7. **De uitspraak**

De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie;
- verklaart het beroep van de betrokkene gegrond;
- spreekt betrokkene vrij van hetgeen de aanklager hem heeft verweten;
- stelt de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten vast op € 1.750.

8. **Beroep in geval van een uitspraak van de Commissie van Beroep**

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op een beroep bij het CAS zijn de regels en de voorwaarden van het CAS van toepassing. De termijn voor het instellen van beroep bedraagt 21 dagen vanaf het moment dat de uitspraak van de Commissie van Beroep is ontvangen.

Hilversum, 28 februari 2022

mr. M. Fierstra
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Heiner
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: